

De Vrijshutter

BUREAULEN:
ergens in België

Te verkrijgen:
bij al de Brusselsche Koffies.

DE TOESTAND

't Is er van gekomen! Hetgeen we reeds in een vorig overzicht lieten doorschemeren is gebeurd: de Duitschers zijn Rusland binnengevallen! Het is de Russen gegaan zooals alle anderen: Hitler sluit een vriendschapsverdrag met een uitverkoren slachtoffer om het na eenigen tijd des te gemakkelijker onverhoeds zijnen berenklaauw in den nek te slaan! En 't is hier gebeurd zooals bij elke andere gelegenheid: eerst aanvallen gedurende den nacht en 's morgens den oorlog verklaren als de eerste slag geslagen is!

Maar toch is er weer een klein misrekeningsken geweest: de Rus sloeg tegen! en geweldig!

Na de verrassing van de eerste uren is de Russische pietrol in beweging gekomen. De mannen bleken slagvaardiger en beter bewapend dan iemand verwacht had. De Duitschers, die reeds van het begin af meenden door 'e kunnen breken, wierpen massa's tanks, manschappen, gesteund door groote vlieguitformaties, in 't gevecht.

De Russen van hunnen kant waren even hardnekkig; hunne tanks waren minstens zoo goed en even behendig bestuurd; hunne vliegtuigen waren groot in getal en zeer bedravig. Kortom het ging er zoo bont dat de Duitschers, wegens hunne reservetroepen moesten laten afspringen. — Aanvallen en tegenaanvallen volgden elkander op en de Italiaanstrijd ontlaart in een waren doordans rondom de Oud-russische grens.

En hoe zal het verder verlopen? Om ons nu reeds aan voorspellingen te wagen heeft de toestand zich nog niet klaar genoeg afgeteekend. Maar dit staat toch reeds vast: de «blitzkrieg» is mislukt; de marche op Moskow is tegengehouden, misschien wel voorgoed! En nu is het een weg en weer deinen van geweldige legermassa's. Van front zooals in den vorigen wereldoorlog kan men hier niet spreken, want als de Duitschers volgens hunne geliefde methode hier of daar met een tankafdeeling vooruit schieten laten de Russen hen begaan en deze zorgen ervoor dat er eenige weerstandsgroepen achterblijven om de verbindingen te bedreigen 'en alle samenhang in de war te sturen. Tot nu toe is dat hun uiterst wel geslaagd. Of het nu vooruit of achteruit gaat in de eene of andere richting, van betekenis is het wel, maar de beslissing is het niet en die zal zich nog wel eenigen tijd laten wachten. Voor ons is bijzonder van belang dat de weerstand taal en onverzettelijk is en dat Hitler, door zijn zoverveisten aanval zich de miljoenenlegeren op den hals heeft getrokken die voor het oogenblik alléén sterk genoeg zijn om zich met hem op land te mengen. Deze vergissing is er een grove en het zal waarschijnlijk de doodelijke zijn!

En nu op de andere «fronten»?

In Abessinïë worden de resten van de Italiaansche legers als met den bezem bijeengevaagd.

In Libië, komt er van tijd tot tijd eene onflakkering: eenige schermutselingen bij

nog niet aan. Het is alleen dit: Ysland, een groot maar weinig bevolkt eiland dat aan den Koning van Denemarken behoort heeft de Amerikaansche bescherming ingeroepen.

De Amerikanen hebben daar zonder uitsiel gehoor aan gegeven, en nu bezetten zij er stellingen tegelijk met de Engelschen! Dat de Amerikanen komen en de Britten blijven, dat wil toch heel wat zeggen. Het lijkt er wel naar eene samenwerking te zijn der beide legers op één front waar er voorloopig nog niet wordt gevochten.

We zegen voorloopig, want beginnen met vechten zullen de Amerikanen niet doen, ze wachten naar de eene of andere onvoorzichtigheid der Duitschers, omdat dan Japan NIET moet tusschenkomen. En dat die onvoorzichtigheid wel zou komen, daar is wel veel kans toe. De Duitsche pers slaat met den dag een hooger toon aan en het oogenblik is niet meer ver dat de razernij zoo hoog stijgt dat ze hunne zenuwen niet meer meester zijn.

En ondertusschen vermeerderen de de aanvallen op de Duitsche steden, dag aan dag, steeds erger en erger, en grooter in getal! In de Middellandsche Zee is het meesterschap der Britsche vloot volkomen en de Italianen zijn er zoo erg aan toe dat ze zich het bombardeerden van Napels en Palermo moesten laten welgevallen zonder ook maar iets te kunnen ondernemen. Maar toch iets hebben ze

DE VRIJSCHEMDELT

BURBELEN:
ergeas in België

Te verkrijgen:
bij al de Brusselsche Kelfen.

DE TOESTAND

't Is er van gekomen! Hetgeen we reeds in een vorig overzicht lieten doorschemeren is gebeurd: de Duitschers zijn Rusland binnengevallen! Het is de Russen gegaan zooals alle anderen: Hitler sluit een vriendschapsverdrag met een uilverkoren slachtoffer om het na eenigen tijd des te gemakkelijker onverhoeds zijnen bereikswijde in den nek te slaan! En 't is hier gebeurd zooals bij elke andere gelegenheid: eerst aanvallen, godurende den nacht en 's morgens den oorlog verklaren als de eerste slag gelagen is!

Maar toch is er weer een klein misrekeningsken geweest: de Rus sloeg tegen en geweldig!

Na de verrassing van de eerste uren is de Russische pietrol in beweging gekomen. De mannen bleken slagvaardiger en beter bewapend dan iemand verwacht had. De Duitschers, die reeds van het begin af meenden door te kunnen breken, wierpen massa's tanks en manschappen, gesteund door groote vliegtuigformaties, in 't gevecht.

De Russen van hunnen kant waren even hardnekkig; hunne tanks waren minstens zoo goed en even behendig bestuurd; hunne vliegtuigen waren groot in getal en zeer bedrijvig. Kortom het ging er zoo bont dat de Duitschers weldra hunne reservesveloepen moesten laten bijspringen. — Aanvallen en tegenaanvallen volgden elkander op en deze titanenstrijd ontfaart in een waren doordans rondom de oud-russische grens.

We spraken vroeger van de geweldige verliezen in de gevechten met de Grieken; en toch was het maar kinderspel bij wat hier gebeurt. Na veertien dagen strijd werden er reeds van weerszijden zeventienhonderd-duizend man als verliezen opgegeven! Al kan men niet al te goed wijs worden uit de verliefschijfers aan vliegtuigen en tanks, toch zal alles wel in evenredigheid zijn. En 't schijnt wel zoo voort te gaan!

En hoe zal het verder verlopen? Om ons nu reeds aan voorspellingen te wagen heeft de toestand zich nog niet klaar genoeg afgeteekend. Maar dit staat toch reeds vast: de «blitzkrieg» is mislukt; de marche op Moskow is tegengehouden, misschien wel voorgoed! En nu is het een weg en weer vinen van geweldige legermassa's. Van front zooals in den vorigen wereldoorlog kan men hier niet spreken, want als de Duitschers volgens hunne geliefde methode hier of daar met eene tankafdeeling vooruit schieten laten de Russen hen begaan en deze zorgen ervoor dat er eenige weerstandsgroepen achterblijven om de verbindingen te bedreigen en alle samenhang in de war te sturen. Tot nu toe is dat hun uiterst wel geslaagd. Of het nu vooruit of achteruit gaat in de eene of andere richting, van betekenis is het wel, maar de beslissing is het niet en die zal zich nog wel eenigen tijd laten wachten. Voor ons is bijzonder van belang dat de weerstand taal en onverzettelijk is en dat Hitler, door zijn zoo veelsten aanval zich de miljoenenlegers op den hals heeft getrokken die voor het oogenblik alléén sterk genoeg zijn om zich met hem op land te meten. Deze vergissing is er een grove en het zal waarschijnlijk de doodelijke zijn!

En nu op de andere «fronten»?

In Abyssinië worden de resten van de Italiaansche legers als met den bezem bijeengevaagd.

In Libië, komt er van tijd tot tijd eene opklakking: eenige schermutselingen bij verrassing, wat bloedige neuzen, en dan weer adrupen! Kortom een langzaam verslijten!

Over Syrië: enkel een paar woorden. Generaal Dens, de Vichyman, vraagt de wapenstilstand. Dat zal waarschijnlijk om iets ergers zijn dan tandpijn! Ze zullen het den sukkelaar gereedelijk toestaan.

En dan het Amerikaansche front! Want dat is er nu ook! Dus oorlog? — Neen nog niet, want Duitschland kan er

nog niet aan. Het is alleen dit: Ysland, een groot maar weinig bevolkt eiland dat aan den Koning van Denemarken behoort, heeft de Amerikaansche bescherming ingeroepen.

De Amerikanen hebben daar zonder uitsstel gehoor aan gegeven, en nu bezetten zij er stellingen tegelijk met de Engelschen! Dat de Amerikanen komen en de Britten blijven, dat wil toch heel wat zeggen. Het lijkt er wel naar eene samenwerking te zijn der beide legers op één front waar er voorloopig nog niet wordt gevochten.

We zegen voorloopig, want beginnen met vechten zullen de Amerikanen niet doen, ze wachten naar de eene of andere onvoorzichtigheid der Duitschers, omdat dan Japan NIET moet tusschenkomen. En dat die onvoorzichtigheid wel zou komen, daar is wel veel kans toe. De Duitsche pers slaat met den dag een hooger toon aan en het oogenblik is niet meer ver dat de razernij zoo hoog stijgt dat ze hunne zenuwen niet meer meester zijn.

En ondertusschen vermeerderen de de aanvallen op de Duitsche steden, dag aan dag, steeds erger en erger, en grooter in getal! In de Middellandsche Zee is het meesterschap der Britsche vloot volkomen en de Italianen zijn er zoo erg aan toe dat ze zich het bombarderen van Napels en Palermo moesten laten welgevallen zonder ook maar iets te kunnen ondernemen. Maar toch iets hebben ze ondernomen: Montenegro dat hun door de Duitschers in den schoot is geworpen, hebben ze onafhankelijk verklaard en onder Italiaansche bescherming geplaatst.

Maar dat alles kan aan den gang van zaken niets meer veranderen! — Steeds hooger stijgt de vloed, traag maar zeker komt het noodlot — Hitler en Mussolini voelen het aankomen als een tragen doodstrijd.

LELIAERTS

1302! Slag der Gulden Sporen! Tooverwoord! Dat vanaf onze prille jeugd onzen geest heeft vervuld en onze verbeelding vleugelen heeft gegeven. Herrinnering aan eenen veldslag tusschen legers ongelijk in getal en bewapening, en waarin de zwaksten zegevierden. En die zwaksten waren de Vlamingen, onze mannen! En in onze fierheid over dezen zegepraal vergalen we zelfs bij rijperen leeftijd, den dieperen ondergrond van dien strijd te overwinnen.

Het is belangwekkend na te gaan hoe treffend de toestanden van dien tijd en de beweegredenen van dien oorlog overeenstemmen met die van heden. Zeker, de omvang en de middelen van toen betekenden niets vergeleken met dezen reuzenstrijd; maar de beweegredenen, het doel en de gebeurlijke gevolgen zijn juist dezelfde.

TOEN was het een alléénheerscher, de fransche Koning, die niet meer het goud bezat om zijne slempartijen en dulle verkwingingen te betalen, die er toe gekomen was zelfs door valschnunterij zijn eigen volk te bedriegen en dan door georganiseerd roof aan geld moest geraken.

NU de alléénheerscher, de Führer, de leider van een volk dat hij jaren lang aan gebrek en ontbering heeft prijs gegeven om van zijn land een echt moordenaarsarsenaal te kunnen maken.

TOEN was het de rijkdom van het nijverige Vlaanderen die het lokaas werd van de hebzucht der Franschen.

NU is het de welstand van vredelievende volkeren die de veroveringszucht van een sedert eeuwen op roofzucht beluste volk opgewekt.

TOEN ware het de blijvende vernederting van Vlaanderen geweest, de opslurping in het groote fransche rijk, had de uitslag van het gevecht maar geweest wat hij bij den aanvang scheen te zullen zijn.

En indien NU dezen titanenstrijd met de overwinning van den overwelddiger moest eindigen zou het eveneens de blijvende onderdrukking betekenen van een heelen hoop kleine volkeren.

Maar wat vooral ons, Vlamingen, treft, is dat er nu zoals toen in al de overrompeld landen een heelen hoop slijpdragers zijn die den vijand in het gevecht willen komen om het verkrijgen van voordeelen of het toewerpen van eenige Judaspenningen in 1302 hette men ze LELIAERTS, en

bij het losbranden van den strijd zijn het hunne aanhangers die zich schuldig hebben gemaakt aan verraad. Een troost is het echter wel dat dit in ons land in mindere mate is gebeurd dan in den vreemde, hetgeen bewijst dat ons volk nog door en door eerlijk en zedelijk gezond is gebleven.

Maar hoe klein hun getal ook is, de Leliaerts zijn er, en ze gaan voort het verraderswerk en verklikking door te drijven, en nu niet zooveel te meer zelfvertrouwen dat hun meesters hier den scepter zwaaien. Doch hoe onbeschaamder ze worden, hoe feller wordt de tegenstand. Werden ze vroeger niet medelijden of soms wel eens met minachting voorbij gestapt, nu zijn ze overal blootgesteld aan de verachting en den haat van ten minste negentig ten honderd der bevolking. Zwarte lijsten met hunne namen en al hunne verradersstijlen doen de ronde en hunne kortstondige beroemdheid zal hun weldra duur te staan komen. Den dag dat de Teutoonsche beschermers het zullen aftrappen zal het onze mannetjes geraden zijn zich eveneens uit de voeten te maken want opgekropte volkswoede slaat nog al licht toe. Buitensporige gerechtigheid over.

De geest van 1302 is nog zeer levendig onder de Vlamingen, en de Leliaerts van dezen tijd moeten maar goed bedenken dat het eender is of de vijfand Franschman of Duitscher heet, en er zal geen verschil gemaakt worden tusschen de slijpdragers van de nieuwe of van de heel oude orde.

HET EVANGELIE VOLGENS DEGRELLE

Léon Degrelle heeft een heel trouwe dienaar te Bracquegnies. Die dienaar is een boer en die boer heeft een pachthof. Zondag 22 Juni, 1941, zou een groote dag zijn in het dorp, want Léon zou komen en er spreken op de koer van het pachthof van den heel trouwen boer. En als de koer niet groot genoeg was om al het volk te ontvangen zou de weide daar heel dichtbij... gevuld worden.

En het volk kwam: de boeren en de mijnwerkers van Bracquegnies en nog verder. De groote Léon was al reeds heel vroeg gekomen, veel te vroeg, want in deze tijden van rantsoenen en inriemen is het heel voordeelrijk wat te mogen wachten als men een boerenhof bezoekt. En 't is ook

het geraadzaam oordeelde zich langs een achterpoortje uit de voeten te maken. Léon was weg, bleef weg en heeft niet gesproken! En dat was spijtig! Hij zou het anders wel eens aan de mijnwerkers van Bracquegnies gezegd hebben dat het de schuld was van de ploetocraten van 't oude regiem als er nu niet genoeg eten is voor allen — en dat nu alles zou beter gaan in 't vervolg, nu hij en zijne helpers meer op de hoogte waren van al wat de bedriegers uitvonden om de gemeenschap het noodige te ontfangen! Hij zou echter NIET gezegd hebben dat er door zijne boezemvrienden: de duitse slokappen weer al 60 % van den nieuwen aanrappeloogst is opgeëischt in de streek van Mechelen, en dat WIJ die nu zullen minder eten.

Kortom, Léon heeft niet gesproken dien memorabelen Zondag, Maar het vernakelijkste van de historie is dat er 's anderendaags in de Brusselsche dagbladen te lezen stond dat « Monsieur Degrelle » wel gesproken had te Bracquegnies, er stond zelfs bij wat hij allemaal had gezegd en dat hij grooten bijval had genoten.

Ja zie, zoo schrijft men de historie in het rijk der nieuwe orde. Léon Degrelle heeft NIET gesproken en 's anderendaags heeft hij hard gelogen!

Maar alzoo is zijne faam gered en heeft hij daarbij een rammeling ontlopen!

ONBETROUWBAAR!

Nog een slaatje der onbetrouwbaarheid van wat de gekontroleerde pers ons voorschotelt hebben we weer eens gekregen bij het laatste luchtbombardement te Brussel. Drie aanpalende fabriekjes, gelegen in de Birminghamstraat, waar er voor den vijand wordt gewerkt, zijn door de engelsche bommen getroffen — en goed getroffen! zoodanig dat een der drie zelfs geheel en gansch is opgeruimd. de voorgevel met inrijpoort alléén stond nog recht. Seffens werd de straat langs beide uitsinden afgesloten, want men moest niet zien welke schade er was: dat zou de verkachte pers ons wel vertellen...

Maar men had er niet aan gedacht het doorrijden per tram te verbieden, en honderden nieuwsgierigen hebben er een fransken voor over gehad om de schade in 't voorbijrijden te kunnen zien.

vleugelen heeft gegeven. Herinnering aan eenen veldslag tusschen legers ongelijk in getal en bewapening, en waarin de zwaksten zegevierden. En die zwaksten waren de Vlamingen, onze mannen! En in onze heerlijkheid over dezen zegepraal vergaten we zelfs bijrijperen leeftijd, den dieperen ondergrond van dien strijd te overwegen.

Het is belangwekkend na te gaan hoe treffend de toestanden van dien tijd en de beweegredenen van dien oorlog overeenstemmen met die van heden. Zeker, de omvang en de middelen van toen beteekenden niets vergeleken met dezen reuzenstrijd; maar de beweegredenen, het doel en de gebeurlijke gevolgen zijn juist dezelfde.

TOEN was het een alléénheerscher, de fransche Koning, die niet meer het goud bezat om zijne slemppartijen en dolle verkwistingen te betalen, die er toe gekomen was zelfs door valschmuntij zijn eigen volk te bedriegen en dan door georganiseerd roof aan geld moest geraken.

NU de alléénheerscher, de Führer, de leider van een volk dat hij jaren lang aan gebrek en ontbering heeft prijs gegeven om van zijn land een echt moordenaarsarsenaal te kunnen maken.

TOEN was het de rijkdom van het nijdverige Vlaanderen, die het lokaas werd van de hebzucht der Franschen.

NU is het de welstand van vredelievende volkeren die de veroveringszucht van een sedert eeuwen op roofzucht beluste volk opgewekt.

TOEN ware het de blijvende verknechting van Vlaanderen geweest, de opslorping in het groote fransche rijk, had de uitslag van het gevecht maar geweest wat hij bij den aanvang scheen te zullen zijn.

En indien NU dezen titanenstrijd met de overwinning van den overweldiger moest eindigen zou het eveneens de blijvende onderdrukking beteekenen van een heelen hoop kleine volkeren.

Maar wat vooral ons, Vlamingen, treft, is dat er nu zoons toen in al de overrompelde landen een heelen hoop slpdragers zijn die den vijand in het gevecht willen komen om het verkrijgen van voorwerpen of het toewerpen van eenige Judaspenningen.

In 1302 heette men ze LELIAERTS, en sedertdien is die naam voor ons het zinnebeeld geweest van wat lang en eertloos is.

De Leliaerts van dezen tijd zijn de lieden die door hoogmoed of hebzucht gedreven zich al sinds jaren glupig ten dienste stelden van den te verwachten «verlosser». Op sluw wijze hebben ze een deel van het goedmeeneende volk misleid en eene beweging in gang gekregen die er veel toe bijgedragen heeft het gezag en de regelmatige werking van 's lands bestuur reeds van voor den oorlog te ondermijnen. En

den noot is het echter wel dat in ons land in mindere mate is gebeurd dan in den vreemde, hetgeen bewijst dat ons volk nog door en door eerlijk en zedelijk gezond is gebleven.

Maar hoe klein hun getal ook is, de Leliaerts zijn er, en ze gaan voort hun verraderswerk en verkleiking door te drijven, en nu met zooveel te meer zelfvertrouwen dat hun meesters hier den scepter zwaaien. Doch hoe onbeschaamder ze worden, hoe feller wordt de tegenstand. Werden ze vroeger met medelijden of soms wel eens met minachting voorbij gestapt, nu zijn ze overal blootgesteld aan de verachting en den haat van ten minste negentien honderd der bevolking. Zwarte lijsten met hunne namen en al hunne verraderslieden doen de ronde en hunne kortstondige beroemdheid zal hun weldra duur te slaan komen. Den dag dat de Teutoonsche beschermers het zullen aftrappen zal het onze manneltjes geraden zijn zich eveneens uit de voeten te maken want opgekropte volkswoede slaat nog al licht tot «buitensporige» gerechtigheid over.

De geest van 1302 is nog zeer levendig onder de Vlamingen, en de Leliaerts van dezen tijd moeten maar goed bedenken dat het eender is of de vijand Franschman of Duitscher heet, en er zal geen verschil gemaakt worden tusschen de slpdragers van de nieuwe of van de heel oude orde.

HET EVANGELIE VOLGENS DEGRELLE

Léon Degrelle heeft een heel trouwe dienaar te Bracquegnies. Die dienaar is een boer en die boer heeft een pachthof. Zondag 22 Juni, 1941, zou een groote dag zijn in het dorp, want Léon zou komen en er spreken op de koer van het pachthof van den heel trouwen boer. En als de koer niet groot genoeg was om al het volk te ontvangen zou de weide daar heel dichtbij... gevuld worden.

En het volk kwam: de boeren en de mijnwerkers van Bracquegnies en nog verder. De groote Léon was al reeds heel vroeg gekomen, veel te vroeg, want in deze tijden van rantsoeneeren en inriemen is het heel voordelig wat te mogen wachten als men een boerenhof bezoekt. En 't is ook heel profijtig geweest voor ons Führerken want hij heeft er zijn buikken rond gegeten dat het gespannen stond. Een ander voordeel van dat vroeg zijn was dat er nog niemand was bij zijn aankomst. De menschen die hem later stonden op te wachten waren niet gekomen om hem te aanhooren, maar wel om hem eens terdege zijn zaligheid te geven. Binnen was men het gewaar geworden en de spreker hield zich verborgen. Het werd al erger en erger tot op zeker oogenblik de kleine Führer

Bracquegnies gezegd hebben dat het de schuld was van de «ploetocraten» van 't oude regime als er nu niet genoeg eten is voor alleman — en dat nu alles zou beter gaan in 't vervolg, nu hij en zijne helpers meer op de hoogte waren van al wat de bedriegers uitvonden om de gemeenschap het noodige te ontstelen! Hij zou echter NIET gezegd hebben dat er door zijne boezemvrienden de dult van de slokken weer al 60% van den nieuwen aanspeling is opgeëischt in de sreek van Mechelen, en dat WIJ die nu zullen minder eten.

Kortom, Léon heeft niet gesproken dien memorabelen Zondag, Maar het vermakelijkste van de historie is dat er 's anderendaags in de Brusselsche dagbladen te lezen stond dat «Monsieur Degrelle» wel gesproken had te Bracquegnies, er stond zelfs bij wat hij allemaal had gezegd en dat hij grooten bijval had genoten.

Ja zie, zoo schrijft men de historie in het rijk der nieuwe orde. Léon Degrelle heeft NIET gesproken en 's anderendaags heeft hij hard gelogen!

Maar alzoo is zijne faam gered en heeft hij daarbij een rammeling ontloopen!

ONBETROUWBAAR!

Nog een staaltje der onbetrouwbaarheid van wat de gekontroleerde pers ons voorschotellet hebben we weer eens gekregen bij het laatste luchtbombardement te Brussel. Drie aanpalende fabriekjes, gelegen in de Birminghamstraat, waar er voor den vijand wordt gewerkt, zijn door de engelsche bommen getroffen — en goed getroffen! zoodanig dat een der drie zelfs geheel en gansch is opgeruimd, de voor-gevel met inrijpoort alléén stond nog recht. Sefkens werd de straat langs beide uiteinden afgesloten, want men moest niet zien welke schade er was: dat zou de verkochte pers ons wel vertellen...

Maar men had er niet aan gedacht het doorrijden per tram te verbieden, en honderden nieuwsgierigen hebben er een franksken voor over gehad om de schade in 't voorbijrijden te kunnen zien.

's Anderendaags las men in al de in Brussel verschijnende dagbladen dat de bommen niets van belang hadden getroffen en er slechts een weinig schade was aan burgerswoningen. In de gazetten van Noord-Frankrijk stond er zelfs te lezen hoeveel hospitalen er gebombardeerd waren.

Zullen die mannen dan nooit de domme onbehendigheit van zulke berichtgeving begrijpen, wanneer toch iedereen de valscheit ervan heeft kunnen nagaan.

Nadat hij op alle Europeesche fronten is vastgelopen, is de duitsche ezel met de vier pooten gelijk op Rusland gesprongen. Maar hij krijgt er nu zoodanig op zijn daver dat hij in zijne verwaasheid op alle fronten begint Vlaamsche spreuken op te zeggen!

WITTEBROOD!

In een vorig nummer hebben we reeds gezegd dat er bij het uitbreken van den oorlog door onze regeering genoeg graan opgestapeld was om ons gedurende 2 jaren wittebrood te laten eten! Zooals we toen zegden zijn er daarvan 1.200.000 Ton naar Duitschland gevoerd en 300.000 Ton aangeslagen voor het bezettingsleger zoodat er slechts 20.000 Ton overbleef voor onze bevolking.

Ziehier nu eenige nadere gegevens over de miserie der broodvoorziening gedurende het afgelopen oogstjaar.

Volgens de huidige hongerrantsoenen heeft ons land 600.000 Ton graan per jaar nodig.

De oogst van verleden jaar leverde op:

We konden in Frankrijk kopen: 205.000 Ton.

Voor de 1.500.000 T. tarwe door de Duitschers hier gestolen kregen we terug in regge:

In Holland konden we aard- 20.000 Ton.

20.000 Ton.

De Russen vroegen te onderhandelen met de Belgen alléén, maar de moffen wilden er absoluut den neus tusschen steken.

Ziehier dan de voorwaarden: betaling in goud verlangden de Russen niet. Ze eischten levering van goederen, bijzonder metalen en mineralen die de Duitschers ook van ons verlangden om den oorlog voort te zetten. Vandaar de moeilijkheden en den langen duur der onderhandelingen. Rusland stelde dan ter onzer beschikking 150.000 Ton graan, 't is te zeggen 105.000 Ton tarwe, de rest rogge en maïs. Alzoo zou men beginnen met de uitwisseling van 25.000 Ton zink tegen 25.000 T. tarwe in rekening gebracht volgens vastgestelde prijzen. Maar voor elke levering wilden de Duitschers er zich mee bemoeien, en alzoo hebben we nu nog maar 5000 Ton tarwe ontvangen op de 150.000 Ton nog vóór einde September te leveren.

En wat zal er nu nog van komen ter oorzaak van de uitbreiding van den oorlog tot Rusland. Als Hitler ons nu nog even genadig wil zijn als vroeger, zullen we dan

Vóór mij ligt hier een afschrift van een aanstellingscontract voor leden van de Vlaamsche Wacht (deeling I).

Onder dien iels of wat onschuldigen titel schuilt echter wat anders, want in den hoek bovenaan van het papier lezen we dat het uitgaat van den: « Militairen bevelhebber voor België en Noord-Frankrijk. »

Om aan te toonen hoe weinig Vlaamsch deze wacht zal zijn zullen we maar eens den inleidingszin aanhalen.

Ziehier: « De genaamde..... wonende te..... geboren te..... den..... gehuwd of ongehuwd..... aantal kinderen..... behoorende tot de Vlaamsche volksgemeenschap wordt vanaf..... door den Militairen Beveihaber van België en Noord-Frankrijk als bij de Vlaamsche Wacht, afdeling I, in volgend de voorwaarden aangesteld. »

Dan volgen eenige bepalingen over vergoeding, betaalwijze, onderhoud (gelijk de Duitsche soldaten), huisvesting, kleding, enz. Een verlof wordt slechts toegestaan na 4 maanden dienst: dus echte militairen. Gehuwden kunnen echter alle maanden 1 dag bekomen. Dat bevordert het familieleven, ziet ge!!

De aanvrager moet dan ook nog volgende verklaring ondertekenen: « Ik verklaar mij uit vrijen wil bereid, onder de Duitse Wehrmacht en in verbinding met haar, waakdiensten in het belang van mijn land op mij te nemen. Ik zal mijne dienstoversten gehoorzamen en de opdrachten die mij toevertrouwd worden slijt en gewetensvol vervullen. » — 't kan niet duit-scher dan dit Vlaamsch! En 't schijnt dat er s n u l l e n zijn die zich daaraan laten vangen. Zóóver zijn de volgelingen van den Führer met den Baard en de mislukkelingen van Dinaso gekomen dat ze geen onderscheidingsvermogen meer bezitten en het heel natuurlijk vinden dat Vlamingen in eene « Deutsche Wehrmacht » dienen. Sommigen staan er zelfs verwonderd van dat ze door eerlijke menschen veracht worden. In normale omstandigheden zóóals vóór den oorlog hebben ze nooit iets nuttigs kunnen uitvoeren en nu leggen ze zich gewillig aan de voeten van den vijand! Wat gebrek aan wilskracht hen vroeger békette te bereiken zal de vijandelijke knoet hun nu wel leeren!

Nadat hij op alle Europeesche fronten is vastgelopen, is de Duitsche ezel met de vier pooten gelijk op Rusland gesprongen. Maar hij krijgt er nu zoodanig op zijn neus dat hij in zijne verdwaasdheid op alle fronten begint Vlaamsche spreuken op te zeggen!

WITTEBROOD!

In een vorig nummer hebben we reeds gezegd dat er bij het uitbreken van den oorlog door onze regeering genoeg graan opgestapeld was om ons gedurende 2 jaren wittebrood te laten eten! Zooals we toen zegden zijn er daarvan 1.200.000 Ton naar Duitschland gevoerd en 300.000 Ton aangegslagen voor het bezettingsleger zoodat er slechts 20.000 Ton overbleef voor onze bevolking.

Ziehier nu eenige nadere gegevens over de miserie der broodvoorziening gedurende het afgelopen oogstjaar.

Volgens de huidige hongerrantsoenen heeft ons land 600.000 Ton graan per jaar noodig.

De oogst van verleden jaar leverde op:

205.000 Ton.

We konden in Frankrijk koopen:

50.000 Ton.

Voor de 1.500.000 T. tarwe door de Duitschers hier gestolen kregen we terug in rogge:

20.000 Ton.

In Holland konden we aardappelbloem bekomen:

40.000 Ton.

In Februari was alles opgebruikt!

Dan zijn de Duitschers weer eens edelmoedig voor ons geweest en hebben ons voor de vanhier weggevoerde T A R W E nog eens ROGGE geleverd: een eerste maal 80.000 T.; eene 2de maal 50.000 T. rogge en 10.000 T. tarwe; eene 3de maal 50.000 T. rogge. Daarmee komen we toe tot 5ten Juli.

En met de veelbesproken Russische leveringen.

De Russen vroegen te onderhandelen met de Belgen alléén, maar de moffen wilden er absoluut den neus tusschen steken.

Ziehier dan de voorwaarden: betaling in goud verlangden de Russen niet. Ze eischten levering van goederen, bijzonder metalen en mineralen die de Duitschers ook van ons verlangden om den oorlog voort te zetten. Vandaar de moeilijkheden en den langen duur der onderhandelingen. Rusland stelde dan ter onzer beschikking 150.000 Ton graan, 't is te zeggen 105.000 Ton tarwe, de rest rogge en maïs. Alzoo zou men beginnen met de uitwisseling van 25.000 Ton zink tegen 25.000 T. tarwe in rekening gebracht volgens vastgestelde prijzen. Maar voor elke levering wilden de Duitschers er zich mee bemoeien, en alzoo hebben we nu nog maar 5000 Ton tarwe ontvangen op de 150.000 Ton nog vóór einde September te leveren.

En wat zal er nu nog van komen ter oorzaak van de uitbreiding van den oorlog tot Rusland. Als Hitler ons nu nog even genadig wil zijn als vroeger, zullen we dan maar blijven rogge, 't is te zeggen, varkensbrood blijven eten in de plaats van menscheneten.

Merk wel op dat al deze cijfers uit de beste bron komen en onweerlegbaar juist zijn.

De Moffen hebben ons den hemel op aarde gebracht en hunne slipdragers zijn de engelen van dat Paradijs, daarom worden ze dan ook: zwarte Brigades genoemd!

stiel schuilt echter wat anders, want anders hoek bovenaan van het papier lezen we dat het uitgaat van den « Militairen bevelhebber voor België en Noord-Frankrijk. »

Om aan te toonen hoe weinig Vlaamsch deze wacht zal zijn zullen we maar eens den inleidingszin aanhalen.

Ziehier: « De genaamde..... wonende te..... geboren te..... den..... gehuwd of ongehuwd..... aantal kinderen..... behorende tot de Vlaamsche volksgemeenschap wo. 2de vanaf..... door den Militairen Bevelhebber van België en Noord-Frankrijk als..... bij de Vlaamsche Wacht, afdeling I, in volgende voorwaarden aangesteld. »

Dan volgen eenige bepalingen over vergoeding, betaalwijze, onderhoud (gelijk de Duitsche soldaten), huisvesting, kleeding, enz. Een verlof wordt slechts toegestaan na 4 maanden dienst: dus echte militairen. Gehuwden kunnen echter alle maanden 1 dag bekomen. Dat bevordert het familieleven, ziel ge!!

De aanvrager moet dan ook nog volgende verklaring onderteekenen: « Ik verklaar mij uit vrijen wil bereid, onder de Duitsche Wehrmacht en in verbinding met haar, waakdiensten in het belang van mijn land op mij te nemen. Ik zal mijne dienstoversten gehoorzamen en de opdrachten die mij toevertrouwd worden strikt en gewetensvol vervullen. » — 't kan niet Duitscher dan dit Vlaamsch! En 't schijnt dat er snulle n zijn die zich daaraan laten vangen. Zóóver zijn de volgelingen van den Führer met den Baard en de mislukkelingen van Dinaso gekomen dat ze geen onderscheidingsvermogen meer bezitten en het heel natuurlijk vinden dat Vlamingen in eene « Deutsche Wehrmacht » dienen. Sommigen staan er zelfs verwonderd van dat ze door eerlijke menschen veracht worden. In normale omstandigheden zooals vóór den oorlog hebben ze nooit iets nuttigs kunnen uitvoeren en nu leggen ze zich gewillig aan de voeten van den vijand! Wat gebrek aan wilskracht hen vroeger belette te bereiken zal de vïendelijke knoot hun nu wel leeren!

BRUSSEL

De heer burgemeester van Brussel komt met klank af te treden. Den laatsen dag van zijn ambtvervulling, t. i. z. den 30sten Juni, heeft hij eene proclamatie laten uitplakken waarin hij zich: krachtig verzet tegen het machtsmisbruik door den vijand en de schending der Conventie van Den Haag. Hij werd uit zijn ambt ontzet omdat hij zich niet wou onderwerpen aan

zekere eischen die hem werden gesteld en waardoor hij zou gehandeld hebben in strijd met de wetten van het land — wetten waaraan hij trouw had gezwoeren.

In het protest, te lang om in zijn geheel aan te halen, vraagt hij aan zijn medeburgers met kalmen moed en vertrouwen het stoïfelijk en het zedelijk leiden te doorstaan. Ware Belgen vreezen niets of niemand als hunne eer op het spel staat!

Het werd eene opschudding van belang in de hoofdstad. Overal waar het protest was aangeplakt stonden talrijke groepen te drummen om het te lezen . . . en af te schrijven. — Elkeen wou de tekst bewaren.

Dit was echter niet naar den zin der verdrukkers. Duitsche soldaten zijn de plakbrieven komen verwijderen. De Mofsen waren vergezeld van politieagenten die het volk moesten op afstand houden. Dat ging echter niet al te gemakkelijk en op verscheidene plaatsen was het gewoel zoo hevig dat er in allerhaast versterking moest ontboden worden. De proclamaties zijn van de muren verwijderd maar bijna alle Brusselaars loopen nu met een afschrift ervan op zak.

De Burgemeester, de politiekommissaris en de drukker van den plakbrief, de heer Guyot, zijn gevangen genomen en de Stad Brussel is eene boete van 5 miljoen frank opgelegd.

Deze geldboete werd geheelen : de laks Vandemeulebroeck! Deze benaming was er op berekend om de inwoners op te zetten tegen de daad van hunnen achtbaren burgemeester. Maar als de Mofsen nu meenen dat de Brusselaars hunne overtuiging gaan prijs geven voor eenige franken, dan bewijzen ze eens te meer dat ze den volksgeest hier niet begrijpen kunnen: ze beoordeelen alles en alleen maar volgens hunne eigene karakterloosheid en schraapzuchtige inborst. De boete zal iedereen nog meer opzetten tegen de verdrukkers. Niemand denkt er aan den heer Vandemeulebroeck af te keuren; wel integendeel, elkeen is fier op zijne moedige houding en wenscht dat er nog zulke voorbeelden mochten gesteld worden al mocht het nog meer kosten.

heel sterk bepantserde 16 ton-lanks zijn? Ze zijn slechts bezet met 3 man, maar ze bezitten zware kanonnen en zijn bijzonder bestemd om de zware Duitsche gevechtswagens te vernietigen. Door hunne groote snelheid en beweeglijkheid zijn het de meest gevreesde . . . anti-tank-tanks! Men heeft ze « Valentine » geheeten. Ge ziet wel dat die Engelschen het vrouwvolk kennen!

Een legertje van verscheidene duizenden manschappen is van uit Canada in Engeland ongehinderd aangeland. Daaronder is er eene afdeling Belgen die ons leger dat zich reeds in Groot-Brittannië bevindt, zal verwoegen. Het zijn vooral mannen voor de gespecialiseerde wapens.

HITLER, de KRUISVAARDER!

Weereens, al voor de zoveelste maal, hebben de Duitsche Bisschoppen eenen algemeenen protestbrief in al de kerken van Duitschland laten aflezen, waarin ze zich verzetten tegen de ongeoorloofde schending der geestelijke vrijheid der geloovigen en der Kerkelijke overheid.

Dat protest verwondert ons niet. Het is van den anderen kant eigenaardig dat het oogenblik zoo goed gekozen is. — Is niet als ware het een antwoord op de bewering van Hitler dat hij den oorlog tegen Rusland begonnen is om het Kristendom uit de klauwen van het Bolchevisme te redden! — De Duitsche Bisschoppen schijnen er niet meer van te geloven dan wij!

WACHT eens, ADOLF,

..... we gaan u eens iets vragen, — Is het waar dat GIJ geschreven en het daarna ook gezegd hebt: « Men is Kristen OF Duitscher, maar niet de twee ineens! »

En heeft een uwer voormannen van u niet gezegd: « Kristus was groot — Hitler is groter! » Zeg eens, Adolf, is het misschien om aan die vergane grootheid van Kristus te herinneren dat GIJ het kruis met de gebroken armen hebt gekozen?

WIE GAAT ER MEE?!

In de Vlaamschschrijvende Duitsche pers verscheen een bericht verstrekt door „Belgapress (speciaal)“ waarin gevraagd wordt dat Vlaanderen nu den strijd zou aanvaangen tegen het Russisch bolsjevisme

— « In breede kringen in Vlaanderen » zoo zegt het artikel, « heeft men reeds de vraag gesteld of de Vlamingen geen deel zouden nemen aan dezen strijd, en men drukt er zijn spijt over uit dat er nog geen organisatie voor handen was, . . . enz, enz., te lang om te vertellen.

Nu, volgens ons zijn die « breede kringen » de mannen met de « breede koppen » i. t. z. de Duitschers zelf; enfin « les têtes-cariées » zooals ze dat in 't Russisch zeggen. Waren er geen andere bewijzen, dan zou den draai van den zin alleen het reeds voldoende aantonen.

Maar ook Staf Declercq doet er een schepken bij. In de bolklinkende, niet veel zeggende woordenkamerij die onze denkebeeldige führer zoo getrouw na-aapt van den groot-duitschen oberführer richt hij zich met al het gezag van zijn leiderschap tot wat hij nog uit gewoonte noemt: de Vlamingen.

Zoo galmt Staaf het den Führer na: « De samenzwering van de oude wereld van Jodendom, van plutocratie en bolsjevisme is thans duidelijk gebleken. Ook « Sowjet-Rusland heeft het masker afge-
« worpen..... » En dan een heelen hoop andere dingen zooals: — redding van Europa — redding van het Christendom — pest van dit en bedreiging van dat!

En dan zegt Staaf tot de Vlamingen van 17 tot 40 jaar dat ze zich moeten aanmelden voor het vormen van een vrijwilligersregiment dat ten strijde zal trekken tegen de Bolsjewisten.

Of er zich reeds aangemeld hebben weten we niet en hoeveel er zullen komen weten we niet — Maar volgens we vernemen moet Stalin niet al te hoogten dunkt hebben van het gezond verstand der Vlamingen want hij is achter zijnen versterkingsgordel beginnen te beven van schrik; bij het lezen van den oproep van Staf Declercq heeft hij besloten nog in allerijl een versterkte linie bij te maken.

Deze nieuwe lijn zal heeten: de linie der « Stalen Staven », naar de namen van Stalin en van Staaf.

WEET GE...

..... dat het zwaarste vliegtuig dat

1000 VLIKTUIGEN stijgen de lucht in van uit Engeland in 24 uren. hetzij om Duitschland of de heilige schrijver

aan te maken, vraagt hij aan zijn medeburgers met kalmen moed en vertrouwen het stof af en het zedelijk liden te doorstaan. Ware Belgen vreezen niets of niemand als hunne eer op het spel staat!

Het werd eene opschudding van belang in de hoofdstad. Overal waar het protest was aangeplakt stonden talrijke groepen te drummen om het te lezen . . . en af te schrijven. — Elkeen wou de tekst bewaren.

Dit was echter niet naar den zin der verdrukken. Duitsche soldaten zijn de plakbrieven komen verwijderen. De Mofden waren vergezeld van politieagenten die het volk moesten op afstand houden. Dat ging echter niet al te gemakkelijk en op verscheidene plaatsen was het gewoel zoo hevig dat er in allerhaast versterking moest ontboden worden. De proclamaties zijn van de muren verwijderd maar bijna alle Brusselaars loopen nu met een afschrik van op zak.

De Burgemeester, de politiekommissaris en de drukker van den plakbrief, de heer Guyot, zijn gevangen genomen en de Stad Brussel is eene boete van 5 miljoen frank opgelegd.

Deze geldboete werd geheeten : de taks Vandemeulebroeck ! Deze benaming was er op berekend om de inwoners op te zetten tegen de daad van hunnen achtbaren burgemeester. Maar als de Mofden nu meenen dat de Brusselaars hunne overtuiging gaan prijs geven voor eenige franken, dan bewijzen ze eens te meer dat ze den volksgeest hier niet begrijpen kunnen: ze beoordeelen alles en alleen volgens hunne eigene karakterloosheid en schraapzuchtige inborst. De boete zal iedereen nog meer opzetten tegen de verdrukken. Niemand denkt er aan den heer Vandemeulebroeck af te keuren; wel integendeel, elkeen is fier op zijne moedige houding en wenscht dat er nog zulke voorbeelden mochten gesteld worden al mocht het nog meer kosten.

WET GE...

..... dat het zwaarste vliegtuig dat Amerika nu in serie bouwt 82.000 Kg. weegt als het met volle lading vertrikt? Het is met 3 motoren van elk 2.200 HP (paardenkracht) voorzien en kan van Londen naar Bohemen en terug vliegen zonder tusschenlanding.

Wat zal het zijn als die dingetjes beginnen erwten te zaaien?!

..... dat de snelste gevechtswagens die de Engelschen eveneens aan den loopenden band voortbrengen de lichte maar

snellende en beweeglijke zijn het de meest gevreesde anti-tank lanks! Men heeft ze « Valentine » geheeten. Ge ziet wel dat die Engelschen het vrouwvolk kennen!

Ren legertje van verscheidene duizenden manschappen is van uit Canada in Engeland ongehinderd aangeland. Daaronder is er eene afdeling Belgen die ons leger dat zich reeds in Groot-Brittannië bevindt, zal vervolgen. Het zijn vooral mannen voor de gespecialiseerde wapens.

HITLER, de KRUISVAARDER!

Weereens, al voor de zoveelste maal, hebben de Duitse Bisschoppen eenen algemeen protestbrief in al de kerken van Duitschland laten aflezen, waarin ze zich verzetten tegen de ongehoorde schending der geestelijke vrijheid der geloovigen en der Kerkelijke overheid.

Dat protest verwondert ons niet. Het is van den anderen kant eigenaardig dat het oogenblik zoo goed gekozen is. — Is niet als ware het een antwoord op de bewering van Hitler dat hij den oorlog tegen Rusland begonnen is om het Kristendom uit de klauwen van het Bolshevisme te redden! — De Duitse Bisschoppen schijnen er niet meer van te gelooven dan wij!

WACHT eens, ADOLF,

..... we gaan u eens iets vragen, — Is het waar dat GIJ geschreven en het daarna ook gezegd hebt: « Men is Kristen OF Duitscher, maar niet de twee ineens! »

En heeft een uwer voormannen van u niet gezegd: « Kristus was groot — Hitler is grooter! » Zeg eens, Adolf, is het misschien om aan die vergane grootheid van Kristus te herinneren dat GIJ het kruis met de gebroken armen hebt gekozen?

1000 VLIEGTUIGEN stijgen de lucht in van uit Engeland in 24 uren. Het zij om Duitschland of de bezette gebieden te bombarderen, het zij om de vijandelijke eskaders te bestrijden. Daarin zijn de verichtingen buiten het moederland niet begrepen. En het vermeerderd nog gedurig aan, dank zij de hulp van Amerika!

Een miljard en half (omgerekend in belgische frank) wordt er per dag uitgegeven voor oorlogshedenodigheden in Engeland alleen. Ge ziet hier, de Britten pakken de zaken ernstig aan!

wordt dat Vlaanderen nu den strijd van aanvangen tegen het Russisch Bolsjevisme

— In brede kringen in Vlaanderen, zoo zegt het artikel, heeft men reeds de vraag gesteld of de Vlamingen geen deel zouden nemen aan dezen strijd, en men drukt er zijn spijt over uit dat er nog geen organisatie voor handen was, . . . enz, enz., te lang om te vertellen.

Nu, volgens ons zijn die « brede kringen » de mannen met de « brede koppens » t.z. de Duitschers zelf; enfin « les têtes-carrières » zooals ze dat in 't Russisch zeggen. Waren er geen andere bewezen, dan zou den draai van den zin alleen het reeds voldoende aantoonen.

Maar ook Staf Declercq doet er een schepken bij. In de boelinkende, niet veel zeggende woordenkramerij die onze denkbeeldige führer zoo gefrouw-na-aapi aan den groot-duitschen oberführer richt hij zich met al het gezag van zijn leiderschap tot wat hij nog uit gewoonte noemt « de Vlamingen ».

Zoo galmt Staf het den Führer na: « De samenzwering van de oude wereld van Jodendom, van plutocratie en bolsjevisme is thans duidelijk gebleken. Ook Sowjet-Rusland heeft het masker afgevoeren..... » En dan een heelen hoop andere dingen zooals: — redding van Europa — redding van het Christendom — pest van dit en bedreiging van dat!

En dan zegt Staf tot de Vlamingen van 17 tot 40 jaar dat ze zich moeten aanmelden voor het vormen van een vrijwilligersregiment dat ten strijde zal trekken tegen de Bolsjewister.

Of er zich reeds aangemeld hebben weten we niet en hoeveel er zullen komen weten we niet — Maar volgens we vernemen moet Stalin niet al te hoogen dank hebben van het gezond verstand der Vlamingen want hij is achter zijnen versterkingsgordel beginnen te beven van schrik; bij het lezen van den oproep van Staf Declercq heeft hij besloten nog in allerlei een versterkte linie bij te maken.

Deze nieuwe lijn zal heeten: de linie der « Stalen Staven », naar de namen van Stalin en van Staf.

In de bladen verschijnt het doodsbericht van SS Standaardführer Hilmar Waeckert, gesneuveld in de streek van Lemberg op 27-41. Het schijnt dat genoemde SS man-aanvoerder door onze snaken goed bekend was. In den grond kan ons dit weinig schelen, maar dat doodsbericht? — is het om hen aan te sporen NIET te gaan. Er is anders niet veel noodig om kinderen van 17 tot 40 jaar het hart in de schoenen te laten zakken.